Zwettl (Frankreich/Burgund), um 1200

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31650
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

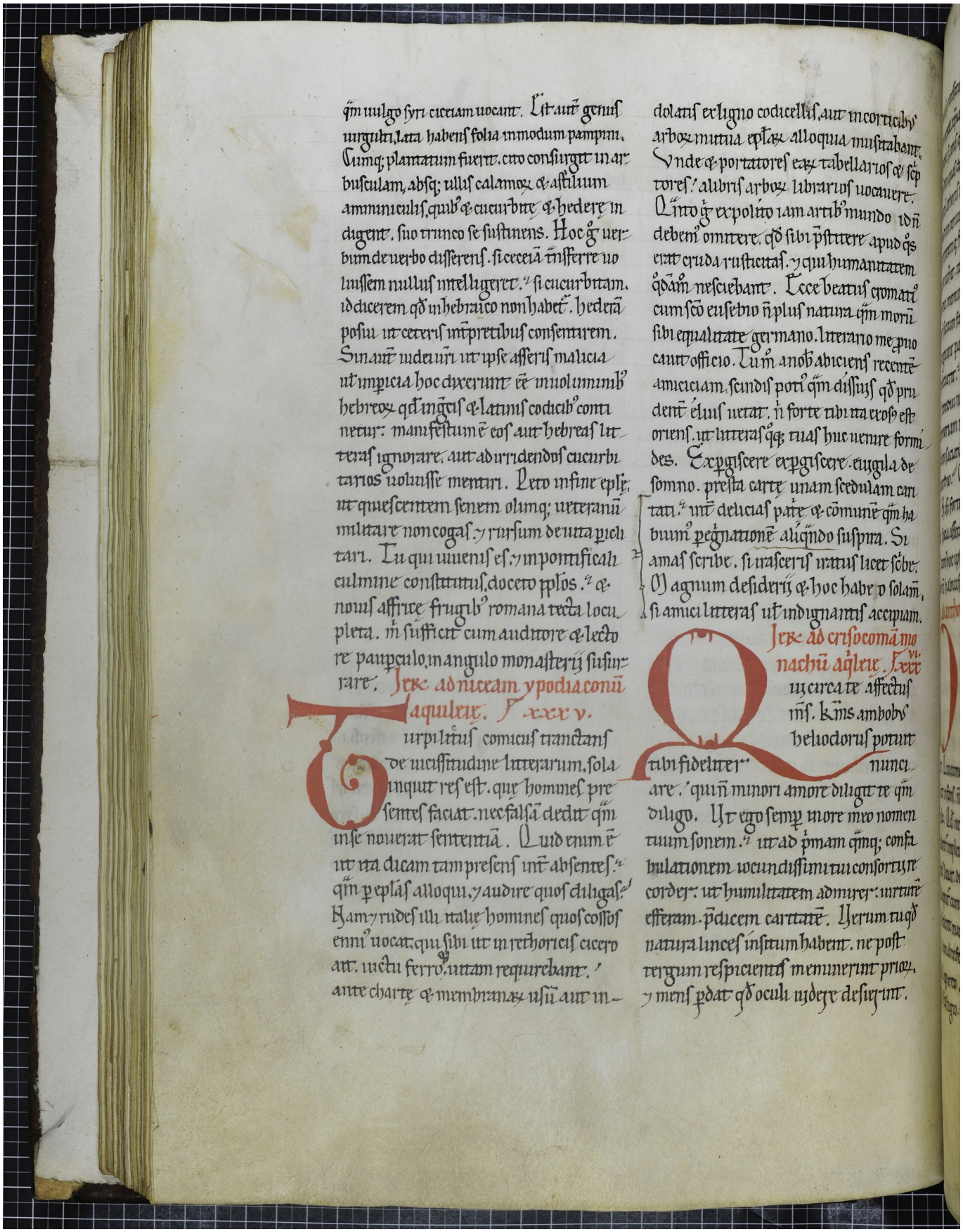

q̄m uulgo syri ciceriam uocant. Lit aut̄ genus
uirgulti, lata habens folia in modum pampin.
Cumq; plantatum fuerit. cito consurgit in ar
buscula, absq; ullis calamor& & astilium
amminiculis, quib& & cucurbite & hedere in
digent. suo trunco se sustinens. Hoc g̃ uer
bum de uerbo differens. si ceceia ẽ infferre uo
luissem nullus intelligeret. ꝛ si cucurbitam.
id dicerem qđ in hebraico non habet̄. hederā
posui ut ceteris int̄pretibus consentirem.
Sin aut̄ uidet uīr ut ipse asserit malicia
ut impicia hoc dixerunt ẽe in uoluminib&
hebreor& qđ ingeris & latinus codicib& conti
netur: manifestum ē eos aut hebreas lit
teras ignorare. aut adrridendos cucurbi
tarios uoluisse mentiri. Vetto in fine epl̄e.
ut quescentem senem olim; ureteranū
militare non cogas. y rursum de uita pug
nari. Tu qui iuuenis es. y in pontificali
culmine constitutus, docero pplos. ꝛ &
nouus affingere frugib& romana recta locu
pleta. m̄ sufficit cum audiore & lecto
re pauculo, in angulo monasterij susur
rare. Jerē ad nicetam y podiaconū
aquileie. Epistola xxxv.

Turpitudo comicus tranctans
de uicissitudine literarum, sola
inquit res est. que homines pre
sentes faciat. nec falsa dedit q̃m
inse nouerat sententia. Quid enim ē
ut ita dicam tam presens int̄ absentes. ꝛ
q̃m p epl̄as alloqui. y audire quos diligas.
Nam y rudes illi atq; homines quos cossos
enni uocat. qui sibi ut in rethoricis cicero
ait. uictu ferro. uestitum requirebant. ꝛ
ante charte & membranas usū aut in-
dolatis ex ligno codicellis, aut in corticib&
arbor& mutua epl̄as alloquia mittebant.
Vnde & portatores ex& tabellarios & scp
tores. ꝛ alibris arbor& librarios uocauere.
Quito g̃ ex polito iam artib& mundo id̄
debem̄ omittere. qđ sibi p̄stitere apud q̃s
erat cruda rusticitas. y qui humanitatem
qđam̄ nesciebant. Ecce beatus cyprianꝰ
cum sco eusebio n̄ plus natura q̃m moꝛ
sibi equalitate germano. literario me pio
cauit officio. Tum a nob& abiciens recentē
amicitiam, scindis poti q̃m dissuis qđ pru
dent̄ eius uetat. n̄ forte tibi ita eros est
orient. ut litteras q̃q; tuas huc uenire formi
des. Expgiscere expgiscere. euigila de
somno. presta carte unam sedulam cari
tati. ꝛ int̄ delicias patr& & cōmunē q̃m ha
buim̄ p̄egrationē aliq̃ndo suspira. Si
amas scribe. si uraceris uratus licet scribe.
O agnum desiderij & hoc habe p solam̄,
si amici litteras ut indignantis accipiam.

Jerē ad crisocomā mo
nachū aquileie. Epistola xxxvi.

Quo circa te affectus
mis. k̄ms ambobꝰ
beliodorus potuit
tibi fideliter nunci
are. ꝛ quī minori amore diligit te q̃m
diligo. Ut ergo semp more meo nomen
tuum sonem. ꝛ ut ad p̄mam q̃mq; consa
bulationem iucundissimi tui consortij re
cordet̄. ut humilitatem admiret̄. iurtutē
efferam. p̄ducem caritatis. Verum tu qđ
natura lynces insitum habent. ne post
tergum respicientes meminerint prio,
y mens p̄dat qđ oculi uidere desierunt.